

סוכה תחת
פ'א

רבינו חננאל

לשמה: מתני' היששה
סוכות תחת האילן כאילו
עשאה בתוך הבית
ופסלה. אוקימנא באילן
שצלתו מרובה מחמתו.
מנין שיהא סוכה תחת
הסוכה. אבל אם היה
שחתו מרובה מצלתו
שאינו חשוב כסוכה
והיה נתון הנתון ע"פ
הסכך כשרה. כיצא
בו הדלה עליה את
הגפן ואת הדלעת ואת
הקיסום וסיבך על גבי
פסלה דמצטרף סכך
פסול זה הגפן והדלעת
והקיסום כהרי סכך כשר
ליכבד פסלה. אם קצצו
כשרה ואפילו לכתולה
ולא גורינו היכא דקצצו
אמר רבא קצצו. סוכה
ע"פ סוכה כ"י ת"ר
בסבת חשוב. בסבת
חטב כתיב דמשמע
סוכה אחת. ולא שתי
סוכין אמר ולא כסוכה
(שע"פ) [שתחת] סוכה.
ולא בסוכה שתחת
האילן ולא בסוכה
(שביתך האילן) שבתוך
הבית. א"ר ירמיה
פעמים ששתיהן כשרות
פעמים ששתיהן פסולות
פעמים שחתונה
כשרה והעליונה פסולה
(כשרה) [סוכה] [ה]
פעמים ששתיהן כשרה
והחתונה פסולה וכוון

סוכה

סוכה
כ"י סוכה
(דף נאשע)
(כ"י)

הא קא מטרף סכך פסול כהדי סכך כשר. לפי שהאילן מחובר
ובענין דבר תלוש דומיא דפסולת גורן ויבך והא הסוכה
שחתת האילן מוסככה כראוי שנתתה מרובה מחמתה לאו מיחבד
שמיפסל משום זירוף סכך פסול כיון דכי שקלת ליה לפסול אחתי
ללתה מרובה אלמא כשאיך ללתה
מרובה אלמא מחמת הפסול איירי והא
דלא משני כגון דבלאו פסול ללתה
מרובה משום דל"כ מאי למימרא
דהשתא נמי דמשני בשחבטן קא
פרין מאי למימרא וטעם דגבי מקרה
סוכתו בשפירין או בצרוכות המטה
מקשרין לקמן (דף טו) בשש ריח
בינין כמותן וכו' דלא מהני כה
חכמה לבטל ברוב כיון דמיכרין ולא
מיערבן דהאי לתודיה קאין (פ) ולא אמרי'
דמפסול משום מטרף סכך פסול
דכיון דכי שקלת ליה סגי בכשר ועוד
אמרין לעיל (דף ז) ה"ה גזרה
מעשרים והאין יורדין לתוך עשרים
אם ללתה מרובה מחמתה כשרה
והא דלמריגן כמטרף תחתונה כשרה
ועליונה פסולה כגון שהחתונה
ללתה מרובה מחמתה והעליונה
תחתה מרובה מללתה וקיימא תרוויי
בתוך עשרים דמשמע הא קיימא
עליונה למעלה מעשרים תחתונה נמי
פסולה משום דמטרף סכך פסול
כהדי סכך כשר התם מיירי כשאין
החתונה ללתה מרובה אלמא מחמת
עליונה וכי האי גונא הוה מני
לאשטחי שתיק פסולות אי קיימא
עליונה למעלה מעשרים אלמא למשכח
לה שפיר ואל"ס כיון דאין תחתונה
ללתה מרובה אלמא מחמת עליונה
אמאי כשרה הא לקמן בריש השן
(דף כ"ב) אמרינן סוכה המזובללת
כשרה ומפרש שמואל בגמרא קנה
עולה קנה יורד וקאמר אביי לא שט
אלא שאין בין זה לזה שלשה אצל י
בין זה לזה ג' פסולה וי"ל דהא אמר
רבא התם דאפילו יש בין זה לזה
שלשה אם יש בגגו טפה אמרינן חצוט
רמי ורביש חס מפרש דלמעלה
מעשרים לא חשיב סכך פסול מאחר
שאין הפסול אלמא מחמת גובה שקשה
לו הא דקאמרין החתונה כשרה
ועליונה פסולה אינטיך ליה מא
דתימא נטרף סכך פסול כהדי סכך
כשר שדקן דקונטרס לפרש דא"ג
דקיימא עליונה בתוך כ' מא דתימא

מתני' כאלו עשאה בתוך הבית. סוכה על גבי סוכה:
העליונה כשרה והתחתונה פסולה ר' יהודה
אומר אם אין דירין בעליונה, התחתונה
כשרה: ג' אמר רבא ילא שנו אלא באילן
שצלתו מרובה מחמתו אבל חמתו מרובה
מצלתו' בשרה, כמאי מדקתני באילן עשאה
בתוך הבית למה לי למהני באילן עשאה
בתוך הבית ליתני פסולה-אלא הא קמ"ל
דאילן דומיא דבית מה בית יצלתו מרובה
מחמתו אף אילן יצלתו מרובה מחמתו, וכו'
'חמתו מרובה מצלתו' מאי הוה הא קא
מצטרף סכך פסול כהדי סכך כשר? אמר רב
פפא יבשחבטן, אי בשחבטן מאי למימרא?
מהו דתימא ניגורר היכא דחבטן אמו ה"כא
דלא חבטן קמ"ל דלא גורין, הא נמי תנינא
*הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת
הקיסום וסיבך על גבן פסולה, ואם היה
סיבך הרבה מהן או שקצצו כשרה היכי
דמי? אילימא בשלא חבטן הא קא מצטרף
סכך פסול עם סכך כשר, אלא לאו כשחבטן,
ושמע מינה דלא גורין, מהו דתימא הני מילי
בדיעבד אבל לכתולה לא קמ"ל: סוכה
ע"פ סוכה וכו' ת"ר *בסוכות תשבו ולא
בסוכה שתחת הסוכה, ולא בסוכה שתחת
האילן, ולא בסוכה שבתוך הבית אדרבה
בסוכות תרתי משמע? אמר רב נחמן בר
יצחק בסבת כתיב. אמר ר' ירמיה פעמים
ששתיהן כשרות, פעמים ששתיהן פסולות,
פעמים שחתונה כשרה והעליונה פסולה,
פעמים ששתיהן כשרות היכי דמי כגון
שתחתונה בחמה מרובה מצלתה והעליונה
צלתה מרובה מרמתה וקיימא עליונה בתוך
עשרים פעמים ששתיהן פסולות היכי דמי
כגון דתרווייהו צלתן מרובה מרמתן וקיימא
עליונה למעלה מעשרים אמה פעמים
שחתונה כשרה והעליונה פסולה
היכי

ענין דלית שקרין מריי"א: ק"ס. עשב האהפסח מחד ושמיני
כאילו ושקרו כאלו וקרין לו אידר"א ומתפשט ועולה על החומות:
פסולה. משום מחובר: היכי דמי. סיבך הרבה מהן דמקשר
ליה דביטול אי דלא חבטן דלא ביטול אמאי כשרה: הא קמ"ל.
ונמלא מסך במחבר ואף על פי שאר רחוק ומזובל, מרבה הוא
אם אלל ונריך להיות ללתה מרובה מחמתה לבר מזה: אלמא
דבצטן. דביטול אבז כשר והוא ליה טליה כשר: דיעבד. דקתני
דלה: ה"ז שתיק כשרות היכי דמי כגון שהחתונה תחתה
מרובה מללתה ועליונה ללתה מרובה מחמתה וקיימא עליונה
בתוך עשרים, שתיק פסולות ה"ז כגון דתרווייהו ללון מרובה
מחתן וקיימא עליונה למעלה מ' תחתונה כשרה ועליונה פסולה
היכי
דא שקלת להאי יא חמה מרובה מללתה משמע התם דכשרה
משום דמקשו היא לה ללתה מרובה מחמתה ומיא גבי האין יורדין פירשו לעיל דאפילו חשיב סכך פסול כשרה דמיירי בשללתה
מרובה מחמתה מה שבתוך עשרים והא דקאמרין (ס) אי קלש לא ויהא חמה מרובה מללתה היט לפי שלא יכול להקיים
הסכך שבתוך עשרים דמחת קלישו יבא הרוח ויפיר או יפול: בסבת. ואפילו למאן דאמר יש אם למקרא שורה דלא להאם
בכתב המטרף כדפרישית לעיל (דף ו'): תחתונה כשרה. כבר פירשתי לעיל:

אמר

לקמן י"ב

כ"ל בסבת

הנהות
הבית
(ה) תו"ס ד"ס
הא קא מצטרף
וכי' והאי
למרי' קא
והאי למרי'
קאין ולא
דמרי' :